

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 141, 682, 679, 577, 342

Čtení: Ex 18, 13 – 27

Text: Ex 17, 8 – 16 *Tu přitáhl Amálek, aby v Refidímu bojoval s Izraelem. Mojžíš rozkázal Jozuovi: "Vyber nám muže a vyjdi do boje proti Amálekovi. Já se zítřka postavím na vrchol pahorku s Hospodinovou holí v ruce." Jozue učinil, jak mu Mojžíš rozkázal, a dal se s Amálekem do boje. Mojžíš, Aron a Chúr vystoupili na vrchol pahorku. Dokud Mojžíš držel ruku nahoře, vítězil Izrael, když ruku spustil, vítězil Amálek. Když Mojžíšovi umdlévaly ruce, vzali kámen a podložili jej pod Mojžíše, aby se na něj posadil. Aron a Chúr, každý z jedné strany, mu podpírali ruce, takže vytrval s rukama nahoře až do západu slunce. I porazil Jozue Amáleka a jeho lid ostrým mečem. Hospodin řekl Mojžíšovi: "Zapiš na památku do knihy a předej Jozuovi, že zcela vymažu zpod nebes památku na Amáleka." I vybudoval Mojžíš oltář a pojmenoval jej: »Hospodin je má korouhev.« Řekl totiž: "Je vztažena ruka nad Hospodinovým trůnem. Hospodin vyhláší boj proti Amálekovi do posledního pokolení."*

Mojžíš putuje s Božím lidem do země zaslíbené. Kdo už někdy byl ve vedoucí pozici a měl na starosti vedení, dovede si představit, jak strastiplná cesta to je. Může se snadno dostat do situace, jako Mojžíš s Izraelským lidem v Refidímu. Izraelcům došla voda i trpělivost. Dostali se s Mojžíšem do sváru. Začali pochybovat o smyslu své pouti. Mojžíš úpěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují.“ Na Hospodinův příkaz vzal některé izraelské starší a před jejich očima udeřil holí do skály a vytryskla z ní voda. To místo pojmenoval Massa a Meriba (Pokušení a Svár), protože tam Izraelci pochybovali: „Je mezi námi Hospodin nebo není?“ S těmito pochybnostmi museli Izraelci těžce zápasit.

V textu jsou tyto pochybnosti vyličený jako nepřátelé. Ztělesňují je Amálekovci. Proč zrovna Amálekovci? Amálekovci odvozovali svůj původ od Jákovova bratra Ezaua. Jákovovým potomkům tak připomínali starý spor o prvorozenství před Hospodinem. Stavěli se Izraelcům do cesty jako živá otázka po oprávněnosti jejich cesty a pouti. Opravdu jsou Jákovovi potomci oprávněni spoléhat na Boží zaslíbení? Jsou opravdu synové Izraelovi dědici požehnání? Kromě toho představovali Amálekovci pro Izraelce i zeměpisnou překážku. Jako lid sídlící při pomezí Palestiny mohli Izraelcům znemožnit vstup do zaslíbené země. Amálekovce je prostě nutné překonat, jinak se do zaslíbené země nedostaneme. Totéž platí o našich pokušeních a pochybnostech, zda pro nás Boží zaslíbení platí a zda máme jeho požehnání. S těmito pochybnostmi, respektive s Amálekem, bojovali Izraelci v Refidímu.

Hodně teď záleželo na tom, jak si Mojžíš odpoví na tu otázku: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat?“ A Mojžíš se zachoval jako skutečný lídr. Vystoupil na vyvýšené místo a tu hozenou rukavici zvedl. Respektive zvedl ruce s Hospodinovou holí. Pod ním bojovali Izraelci se svými pokušeními a pochybnostmi. Někdy se jim dařilo vítězit, jindy podléhali a své životní zápasy, zápasy víry prohrávali. Dost záleželo na tom, jak se držel sám Mojžíš. Když držel ruce nahoře, vítězil Izrael, když ruce spustil, vítězil Amálek.

Mimořádně, zkoušeli jste někdy, jak dlouho vydržíte s rukama nahoře? Mojžíš byl jistě zocelený muž, ale ani on nezvládl držet ruce nahoře celý den. I on byl jen člověk, jako my všichni ostatní. Jistě měl odhodlání, silnou motivaci a pevnou vůli, ale prostě ho normálně fyzicky bolely ruce. Duch byl odhodlán, ale tělo slabé. Ještě že měl vedle sebe další pomocníky, kteří ho v jeho službě podpírali. A když Mojžíšovi umdlévaly ruce, vzali kámen a položili jej pod Mojžíše, aby se na něj posadil.

Možná si Mojžíš v duchu říkal: Nemůžu přece sedět, když ostatní bojují. Ale jeho úkol byl jasně daný: Držet ruce nahoře. Je to žehnající a modlitební gesto. Je to vzkaz Izraelcům, že Hospodin je s nimi. Je to úkol lídra povzbuzovat a potěšovat, motivovat ty, kteří jsou mu

svěření a modlit se za ně. Ne o nich pochybovat, deťat je a srážet. Izraelci potřebují vidět a vědět a uvědomit si, že Hospodin jim fandí, že jim žehná, že je s nimi, a že je na jejich straně.

Izraelský boj s Amálekovci je totiž bojem Hospodinovým. I to jméno Izrael znamená, že tu zápasí Bůh. Nerozhoduje tu vojenská síla, moc a lidské strategické plány a schopnosti. Rozhoduje víra, naděje a láska k Bohu. Tedy úplně jiné hodnoty. Ty bojují proti skepsi, rezignaci, pochybnostem a proti poráženecké náladě.

Vyprávění ale vnáší do děje nový prvek. Až dosud stál ve svých zápasech a modlitbách Mojžíš sám. Áron nebyl ani tak jeho pomocníkem, jako spíš tlumočníkem. Ale v zápase o Boží přítomnost nemůže natrvalo obstát jediný člověk. Je potřebí, aby měl po boku druhy, spolu-sloužebníky, kteří ho podepřou, když jeho vlastní síly ochabují. Áron je bratr, který jde s Mojžíšem bok po boku už dlouho. Chúr se tu objevuje poprvé. Je v Mojžíšově týmu nový. Ale je úplně stejně potřebný a užitečný, jako Áron. Oba dva Mojžíše podpírají, podporují, podrží ho, když to potřebuje.

Je to zvláštní dělba práce: Mojžíš sedí a jen drží ruce nahoře, modlí se, žehná a ukazuje k Hospodinově moci a síle. Áron a Chúr ho v tom podpírají. Oni naopak představují Hospodinovu pomoc pro Mojžíše. Bez nich by to Mojžíš nedal. Ale bez těchto tří by to nedal ani Jozue, pro kterého bylo nesmírně důležité, že se někde někdo modlí, že ho utvrzuje v Božím záměru a že mu zvednutými dlaněmi zvěstuje Boží požehnání. A proto se mohl plně soustředit na boj. I porazil Jozue Amáleka a jeho lid ostrím meče.

Po vítězné bitvě to vše Mojžíš na Hospodinův pokyn zapsal do knihy, kterou předal Jozuovi pro budoucí generace. Pak vybudoval oltář, který pojmenoval „Hospodin je má korouhev“, tedy prapor, který identifikuje toho, jehož jménem vojsko bojuje. Je to tedy vyznání: Tady bojuje Hospodin. Proto čteme a zpíváme ve dvacátém žalmu: „Budeme jásat nad tvým vítězstvím, prapory pozdvihnem’ ve jménu našeho Boha!“

Zbývá jen dodat, že Áron a Chúr znamenali teprve začátek tvořící se spolupráce v Božím lidu, která se nadále bude ještě rozvíjet. Hned v následující kapitole čteme o tom, že se Mojžíš nechal inspirovat svým tchánem, midjánským knězem, který ho poučil, jak se to dělá jinde – že má vybrat schopné lidi, kteří ho už nebudou jenom podpírat, ale sami budou jeho prodlouženou rukou. Těm pak má Mojžíš přidělit v Božím lidu obvody a učinit je správci nad sty, padesáti a deseti. Oni sami budou řešit, co je třeba; obtížné záležitosti budou přednášet Mojžíšovi a všechny menší záležitosti posoudí sami. Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl. A jenom tak Mojžíš obstál, až mu Bůh vydal další příkazy. Také všechen tento lid došel díky tomu na své místo v pokoji.

Modlitba: *Pane Bože, bojujeme s mnohými pochybnostmi, úzkostmi a pokušením. Prosíme, uť nás vzájemné podpore a obětavosti, abychom obstáli v našich každodenních zápasech. Posilni naši klesající víru, obroženou naději i ochabující lásku. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane Bože, vyslechni naše modlitby za tvoji církev i za svět kolem nás. Tobě není lhostejné, co se na světě děje a jak si tu počínáme. Vidíš, jak tu na zemi zápasíme se zlem, ale nezasahuješ, protože jsi zemi svěřil do naší správy a k odpovědnosti voláš naopak ty nás. Přesto tě prosíme, zasáhni, protože nám se nedaří svět spravovat spravedlivě. Zasáhni tam, kde zneužíváme své pravomoci, kde ubližujeme a zraňujeme. Pane, člověk toho spoustu pokazí a kdyby nebylo tvé milosti, dávko by svět skončil. Proto prosíme, smiluj se a učiň přítrž lidskému nepřátelství. Zastav ruku protivníka, který kořistí a uchvacuje a ochraňuj bezbranné. Žehnej těm, kdo pomáhají trpícím a posiluj je. Spoléháme na tvoji pomoc a úpěnlivě tě o ni prosíme. Ved’ ruce státníků k míru, k vítězství pravdy a spravedlnosti, k pokoji a usmíření. Modlíme se za své přátele, bližní, za své milé, především za ty, kteří se něčím trápí, které sužují úzkosti a bolesti. Prosíme za církev, aby stála pevně ve tvé službě, prosíme, aby i náš sbor v Rožnově i ve Strážnici byl místem porozumění, přijetí, milosrdenství a lásky. Prosíme, kež jsme lidem užiteční a tobě věrní. Posiluj všechny sloužebníky, presbytery, učitele i kazatele tvého slova. Amen.*